

מקווה
שהסטודנטים יתעוררו סוף סוף ויבינו שזהו ועד המנ"ס להאחז בשילטון, אומרת ריטה סכה.

השתתפותי
בבחירות, אומרת תמר מהדרי פור, אני לא יודעת מה קורה שם.

זיכת
לא לטובה, אומרת אביבה גיבלי של שנה, אין שום פעילות, ואם יש כבר פעילות, היא

בכספים שהוצאו שלא לצרכי האגודה, ועד לגילוי של מעילה באמון ובכספים של אחד העובדים, מחוסר ביקורת ובקרה. נראה כי התהליכים הולכים ומהרפים ומגיעים לסף האנרכיה, אם כבר לא למעלה מזה.

דו"ח זה הוגש בראשית 1980. חצי שנה לאחר מכן הוגש דו"ח נוסף, של ועדה בראשות עורך-הדין ברוך גרוס. הומלץ בו, שאם לא יהיה שינוי רדיקלי בתקנון האגודה, בסידרי הבחירות ובניהול הכספי, הסיר האוניברסיטה את חסותה מהאגודה.

מעט פוליטיקה — הרבה כסף

ה תקנון לא שונה. הבחירות האחרונות נערכו בהתאם לתקנון הקודם. שחובר על-ידי מי שהיה פעם יו"ר האגודה והיום הינו חבר-כנסת מטעם חרות, רוני מילוא. תקנון זה מאופיין בכך שהוא מעניק סמכויות בלתי-מגובלות לוועד האגודה ולוועדת הבחירות בכל הכרוך בפעילות מועמדים ובקביעת סידרי הבחירות — לתועלת מי ששולט באגודה. מדוע לא שונה התקנון? אומר אלי דלל: "לצערי לא הצלחתי לכנס ארבע חמישיות מתוך חברי המועצה, הדרושים לשינוי התקנון." כלומר: בתקנון הישן יש גם אמצעי המבטיח את הנצחתו. אם יו"ר האגודה אינו מצליח לכנס את חברי המועצה, נשאר התקנון על מכוננו.

רק מעט פוליטיקה ניתן למצוא באגודת-הסטודנטים — אך הרבה מאוד כסף. כ-12 אלף הסטודנטים מעבירים את מיסוי-הם לאגודתם בתחילת שנת הלימודים, באמצעות האוניברסיטה. הסכום שנאסף בדרך זו מגיע לכדי 5 מיליון לירות בערך. דלל טוען כי תקציב האגודה מת-קרב ל-6 או 6.5 מיליון לירות. על פי חשבון שערך במשותף אלי דלל וכתב העולם הזה מקציבה אגודת-הסטודנטים כ-5 מיליון לירות לתשלום משכורות לשבעה חברי-ועד, לרכוים ולמנהל חש"בונות. רק כמיליון לירות נותר לפעילות השוטפת של האגודה, ובמצב זה קשה לתבוע ממנה שתקיים פעילויות של ממש לטובת הסטודנט.

כאשר העסקים מחליפים ביניהם תפי קידים בשרשרת ומגיעים לבסוף אל המנוחה ואל הנחלה במזונן, במיפעל השיכיר פול, בהתאחדות הארצית, באיס"ח (סוכ"ג) גות הנסיעות של הסטודנטים) או בכנסת, ברור מדוע כה חשוב להם לזכות בבחירות, או לא לקיים כלל בחירות הוגנות. דו"ח כרמלי, דו"ח גרוס והפיקוח שהיטילה האוניברסיטה על הבחירות השנה באמצעות הפרופסור שלמה סימונסון אמר גם היו מדאגים, מבחינה זו, אך לכל דבר יש תקנה.

"אינני רוצה נקיפות מצפון"

ר ב השנה ניסתה ועדת הבחירות שימונתה על-ידי ועד האגודה לפסול בסיטונות את מועמדי האופוזיציה, בטענה שאינם סטודנטים. הפעם לא עלה הדבר בידה. השופט דב לוויין, שהמועמדים ש"נפסלו עתרו בפניו, ציווה לאשר את מועמדותם של ארבעה מהם (החמישי שירת במילואים) וקבע בפסק-דינו, בפנור תו אל נציגי ועד האגודה: "אינכם אדונים על הבחירות ואינכם יכולים לעשות כל מה שאתם רוצים. גופים הרבה פחות אינטליגנטים מקיימים בחירות בצורה הרבה יותר תרבותית. אין פלא כי בכל שנה מגיעות הבחירות באוניברסיטה בתל-אביב לדין בבית-הדין המישפט.

"ועדת-הבחירות מתעקשת על שטויות, על עניין שאין לו שחר ואין לו אחיזה. לפי התקנון נהגתם שלא כהלכה, לפיכך יש למועמדים את הזכות להיות מועמדים כדן."

שבוע לפני הבחירות כתב יעקב גרוס מן, חבר ועדת-הבחירות, אל המפקח על הבחירות, הפרופסור סימונסון, והודיע על התפטרותו: "אינני רוצה נקיפות מצפון, יש אי סדרים בעבודת ועדת הבחירות." ועוד טען גרוס, כי סגן יו"ר אגודת הסטודנטים (חיים טייר) איים עליו.

אלי דלל טוען: "גרוסמן לא שפוי." מקרים כאלה לא הפריעו למפקח על הבחירות, להנהלת האוניברסיטה ולדיקן הסטודנטים לגלות עמדה מוזרה כלפי הוועד. דיקן הסטודנטים, קצין המישטרה ל-

שעבר אהרון שלוש, אסר על כל תעמולת בחירות בתחומי הקמפוס. פירוש הדבר: רק לשליטון הקיים של הליכוד מתור לעסוק בתעמולה, כאשר זו מוסוה כ"הודעות" על פעולותיו החיוביות של הוועד, וכ"תגובות" על ההתקפות עליו בעיתונות. אך שלוש לא הסתפק בכך. הוא אף הוציא כרוזים ומודעות שנתלו בכל רחבי הקמפוס, שבהם שיבח תהיל את הוועד: "ועד אגודת-הסטודנטים וה" יושב בראשה עושים מאמצים כנים ורבים כדי לקיים מערכת בחירות הוגנת וחופר שית מתקלות... הנהלת האוניברסיטה רור אה בחיוב את פעולות אגודת-הסטודנטים למען ציבור הסטודנטים ומצפה לפעילות רבה יותר ומעורבות רבה יותר של ציבור הסטודנטים."

הצהרה ברוח דומה הוציא גם מנכ"ל האוניברסיטה, עורך-הדין אמנון גולן. ב" הודעה שהוצאה מטעמו נאמר, כי לדעתו "עושה מר דלל מאמצים רבים" לפעילות תקינה של אגודת-הסטודנטים ולקיום הבחירות למועצת האגודה בצורה מסודרת.

איסדרים בעת הספירה

ה בחירות לא נערכו במועד שבו אמורות היו להתקיים, ב-6 בינואר. בלילה שלפני הבחירות הגישו שני סטורי דנטים — אחד מהם מיקי אביסורו, מי שמפעיל היום את המינון ושהיה קודם לכן יו"ר ועדת הבחירות — בקשה לצור מניעה. הם דרשו לא לקיים את הבחירות בגלל שבינת המרצים שהיתה באותו היום, למחרת הופיעו באייכוח הוועד לפני השופט, שהביע תמיחה על הסכמת השופט שקדם לו לתת צו-מניעה, אך באורח-פלא לא בקשה אגודת הסטורי

היו"ר קפץ מהחלון וברח - סגנו רדף אחריו ברחובות העיר

דנטים מהעותרים לפצותה על הנזקים הכספיים שנגרמו לה מדיחית הבחירות. כשנשאל אלי דלל אם היה תיאום בינו ובין מגישי העתירה השיב שלא היה תיאום, ושהופתע. שאלה: מדוע לא הגשתם תביעה על הנזק שנגרם לכם? דלל (מחייך): "זו נקודה מעניינת, נחשוב על זה."

לקראת הבחירות שנערכו ב-14 בינואר שברה ועדת הבחירות 30 סטודנטים ל" וועדות הקלפי. כל אחד מהם קיבל שכר בסך 1800 לירות. נוסף לכך נשכרו גם אנשים מחברת סדרנים. דלל אינו יודע כמה סדרנים נשכרו, וכמה שכר קיבלו, אך היו "לפחות שניים לכל קלפי" והשכר שקיבלו היה "לפחות כמו זה של הסטורי דנטים."

יוסי שפרלינג, יו"ר תא הסטודנטים של המערך באוניברסיטה, מספר: "רציתי לתלות מודעה ביום הבחירות. באו אלי שני אנשים, ואמרו לי שאם אתלה את המודעה יתלו אותי. הלכתי להתלונן אצל אנשי הביטחון של האוניברסיטה. הם באו, והתברר ששני הבריונים אינם סטודנטים. כך נודע לי ששכרו סדרנים."

סימונסון התיר רק לאנשי ועדת הבחירות וועדת הביקורת להימצא בחדר בעת ספירת הקולות. ואף על פי כן נמצא שם בעת הספירה גם דובי ברגמן, שאף טרח לצאת מדי פעם כדי לדווח למת-גודדים ליד החדר על התוצאות. כשנשאל אלי דלל על נוכחותו של דובי ברגמן בחדר שבו נספרו הקולות, אמר: "אני לא ראיתי אותו. אינני יודע אם היה שם או לא היה. עובדה שאותי סילק סימונסון מהחדר, למרות שאני יושב-ראש האגודה."

אלי דלל טוען, שאין לו ספק בכשרות הבחירות בקלפיות שלא נפסלו ואילו באחרות — לא ברור לדבריו אם היו זיופים או איי-התאמות. "בין זיופים ואיי-התאמות יש הבדל גדול", הוא מסביר. "זיוף זה כוונה. איי-התאמה, זה כאשר אין התאמה בין מיספר המצביעים ומיספר הפתקים שנמ" צאו בקלפי."

שאלה: "ואם זו איי-התאמה גדולה במיוחד, כאשר בקלפי יש ב-50% יותר פתקים ממצביעים?" דלל: "אני לא יודע אם היו זיופים או איי-התאמות. אחד מהשניים בטוח ש" היה."

האמת
היא שדיטה הראל (תיאטי-10) אינה יודעת הרבה על פעילותו של ועד אגודת הסטודנטים.

בבוקר שלמחרת הבחירות הודיע הפנור פסור סימונסון כי אם לא תיערכנה בחירות חוזרות בקלפיות שנפסלו בתוך שבוע, יתפטר מתפקידו כמפקח על הבחירות. ועד האגודה ועימו ועדת הבחירות דחו את התביעה האולטימטיבית. ועדת הבחירות הודיעה, שדרוש לה זמן כדי "להפיק לקחים" לצורך עריכת בחירות מסודרות בסיובו השני. תגובת האוניברסיטה היתה מיידית. היא הודיעה על הסרת הכלתה בוועד האגודה, ועל כוונתה לבוא

האמת פעילותו של ועד אגודת הסטודנטים.

בדברים עם הצירים שכבר נבחרו. ועד האגודה לא נבהל כה מהר. האוניברסיטה לא נקטה בשום צעד ממש, כגון סגירת משרדי האגודה או ניתוק הטלפונים. כספי המיסים ששולמו השנה על-ידי הסטודנטים כבר הועברו לאגודה במלואם, ולא היה חשש לשלום המשר כורות.

בעיקבות הסרת ההכרה באגודת ה"סטודנטים, מיהרו גורמים שונים לת" קוף את הנהלת האוניברסיטה, כאילו היו לה שיקולים פוליטיים. היו אלה התאחדות הסטודנטים הארצית, איש הי"חיהי צחי הנגבי, ועימו איש חרות י"כ רוני מילוא. הללו הוזדרו להגן על ועד האגודה, והנגבי אף איים בהשבת הל" מודים בכל האוניברסיטות בארץ אם תמי מש האוניברסיטה בתל-אביב את החלטת הוועד המנהל שלה.

עסוקה
בלימודים, ואין לה מושג על מה שקורה באגודה. אושריח כהן הלומדת תיאטרון.